

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

26.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 2-го Апрѣля — 1846 — Wilno. WTOREK, 2-go Kwietnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 26 Марта.

Въ слѣдствіе возникшаго по военному вѣдомству вопроса о томъ, какъ слѣдуетъ носить ордена первыхъ степеней въ петлицѣ при орденахъ низшихъ степеней, восьмимъ также въ петлицѣ, Г. Вице-Президентъ Капитула Орденовъ, Графъ Воронцовъ-Дашковъ, входилъ со всеподданнѣйшимъ докладомъ къ Государю Императору, и Его Величество, въ 27-й день Января, Высочайше повелѣть соизволило: знаки орденовъ, кои повелѣно Кавалерамъ первыхъ степеней, носить въ петлицѣ, помѣщать не по старшинству степеней, а по старшинству орденовъ, и знаки сіи имѣть одинаковой величины со знаками степеней, опредѣленныхъ къ ношенію въ петлицѣ.

— Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ сообщилъ Г. Министру Финансовъ, отъ 26-го минувшаго Февраля, что получивъ отзывъ его, на счетъ измѣненія правилъ для производства ссудъ мелкопомѣстнымъ помѣщикамъ имѣніямъ неурожайныхъ губерній, онъ входилъ съ представленіемъ, по этому предмету, въ Комитетъ Министровъ, по Положенію коего, Государь Императоръ, въ 22-й день минувшаго Февраля, Высочайше повелѣть соизволило: при производствѣ въ Уѣздныхъ Судахъ Могилевской Губерніи дѣлъ по ссудамъ для мелкопомѣстныхъ дворянскихъ имѣній, заключающихъ 10 и менѣе ревизскихъ душъ, на счетъ Государственнаго Казначейства, дозволить употреблять простую, вмѣсто гербовой, бумагу, равно и свидѣтельства выдавать на простой бумагѣ, съ тѣмъ, чтобы всѣ частные иски, долги и споры не считали препятствіемъ къ полученію ссудъ на продовольствіе, распространивъ мѣру эту и на другія неурожайныя губерніи, въ коихъ разрѣшены ссуды на счетъ Государственнаго Казначейства на правилахъ 18-го Іюня 1840 года.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи разсмотрѣвъ представленіе Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, о служебныхъ правахъ молодыхъ людей, отправляемыхъ за границу, для усовершенствованія въ наукахъ, Мнѣніемъ, Высочайше утвержденнымъ 3-го Января, положилъ: 1) Въ дополненіе и измѣненіе подлежащихъ статей Свода Законовъ постановить: а) Лица, окончившія курсъ ученія въ Россіи и пріобрѣтшія ученыя степени, при отправленіи ихъ Правительствомъ прямо изъ учебныхъ заведеній за границу, для усовершенствованія въ наукахъ, зачисляются въ дѣйствительную государственную службу, и затѣмъ все вре-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 26-go Marca.

W skutku zaszłej w wydziale wojennymъ kwestyi, jak należy nosić w pętelce ordery pierwszychъ klass, przy orderachъ klassъ niższych, także w pętelce noszonych, P. Wice-Prezesъ Kapituły Orderów, Hrabia Woroncowa-Daszkowa, najpoddanniej przedstawiał to Jego CESARSKIEJ MOŚCI, a NAJJAŚNIEJSZY PAN, w d 27-m Lutego, Najwyżej rozkazać raczył: ozdoby orderów, które polecono nosić w pętelce Kawaleromъ pierwszychъ klass, umieszczać nie podługъ starszeństwa klass, lecz podługъ starszeństwa orderów, i mieć je jednakowej wielkości zъ ozdobami orderówъ tychъ klass, które się noszą w pętelce.

— P. Minister Spraw Wewnętrznychъ zawiadomił P. Ministra Skarbu pod dniemъ 26-m zeszłego Lutego, iż po otrzymaniu odeń odezwy względemъ odmiennienia prawideł co do wydawania pożyczekъ na drobne obywatelskie majątki dotkniętychъ nieurodzajemъ Gubernii, czyniłъ przedstawienie wъ tejъ rzeczy do Komitetu Ministrów, po którego nastalemъ postanowieniu, Jego CESARSKA MOŚĆ wъ dniu 22-m zeszłego Lutego Najwyżej rozkazać raczył: przy odbywaniu wъ Sądachъ Powiatowychъ Mohylewskiej Gubernii spraw względemъ udzielenia zъ Podskarbstwa Państwa pożyczekъ na drobne szlacheckie majątki, zawierające 10 i mniej dasz rewizyjnych, dozwolić używać zamiastъ herbowego, prostego papieru, równie też i świadectwa wydawać na prostymъ papierze, zъ warunkiemъ, ażeby wszystkie prywatne poszukiwania, długi i spory nie były poczytywane za przeszkodę do otrzymania pożyczekъ na wyżywienie, rozciągnawszy to i na inne dotknięte nieurodzajemъ Gubernie, wъ których rozkazano wydawać pożyczki zъ Podskarbstwa Państwa na prawidełachъ 18-go Lipca 1840 roku.

— Rada Państwa, wъ Departamencie Praw i wъ Ogólnemъ Zebraniu, roztrząsnawszy przedstawienie P. Ministra Narodowego Oświecenia o prawachъ służbowychъ młodychъ ludzi, wysyłanychъ za granicę, dla udoskonalenia się wъ naukachъ, Opinią, Najwyżej zatwierdzoną dnia 3-go Stycznia, uchwaliła: 1) Wъ uzupełnieniu i zmianie odpowiednichъ artykułówъ Zbioru Praw postanowić: a) Osoby, które ukończyły kursъ naukъ wъ Rossyi i uzyskały stopnie uczone, przy wysyłaniu ichъ przezъ Rządъ, wprostъ zъ zakładówъ naukowych, za granicę, dla wydoskonalenia się wъ naukachъ, liczą się wъ rzeczywistej służbie rządowej, i dla tego cały czasъ pobytu wъ krajachъ obcychъ, zalicza się do tejъ służby; b) podobnież i tymъ osobomъ, wysyłanymъ przezъ Rządъ za gra-

мя нахождения ихъ въ чужихъ краяхъ считается состояніемъ на сей службѣ; б) равнымъ образомъ и тѣмъ изъ посылаемыхъ Правительствомъ за границу лицамъ, кои до отправления ихъ туда состояли на службѣ, если впрочемъ они при самомъ семъ отправленіи не были въ отставкѣ, пребываніе въ чужихъ краяхъ зачитается въ дѣйствительную службу по той части, по которой они служили при посылкѣ ихъ за границу. 2) Какъ причисленнымъ въ 1832 и 1834 годахъ ко II Отдѣленію Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, такъ и всѣмъ молодымъ людямъ, прежде настоящаго постановленія отправленнымъ за границу, съ цѣлью занять въ послѣдствіи мѣста преподавателей, предоставить права и преимущества дѣйствительной службы, считая оную со времени ихъ отправления, и причисляя ее къ учебной или общей гражданской, смотря по тому, куда они, по возвращеніи ихъ изъ-за границы на дѣйствительную службу поступили.

Въ Журналѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ пишутъ о весьма замѣчательномъ самоубійствѣ. Могилевской Губерніи, Чериковскаго Уѣзда, въ деревнѣ Колодизкой, помѣщицы Комаръ, крестьянинъ Никита Астаповъ, около 120-ти лѣтъ отъ роду, повѣсился, въ ночи на 18-е Декабря, у себя въ сараѣ. Въ послѣднее время, старикъ жаловался, что жизнь ему ужъ не мила, и что тошно ему жить на свѣтѣ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 22 Марта.

Сегодняшнія и вчерашнія извѣстія изъ Галиціи, сверхъ ожиданія, весьма удовлетворительны. Поселенцы толпами возвращаются къ своимъ хозяйственнымъ занятіямъ, и всѣ дороги совершенно уже безопасны. Нѣкоторые изъ дворянъ возвратились съ границы домой. Въ Лембергѣ господствуетъ спокойствіе, взаимное довѣріе восстанавливается и торговля сношенія возобновляются.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ, между прочимъ пишутъ слѣдующее: „Происшествія случившіяся въ Тарновскомъ округѣ 18 Февраля и въ слѣдующую ночь, извѣстны уже нашимъ читателямъ изъ обнародованныхъ оффиціальныхъ донесеній изъ Тарнова. Матейническіе замыслы разрушены непоколебимою вѣрностію поселенца, а не наградами, которыя, какъ говорили, назначены были за доставленіе живыхъ или мертвыхъ бунтовщиковъ: это безстыдная и недѣльная клевета, вымышленная революціонною партією, чтобы очернить народъ и сокрыть несомнѣнную истину, что народъ этотъ съ твердостью воспротивился усиленіямъ демократіи и коммунизма. Деньгами подкупить заговорщиковъ или наемныхъ убійцъ, но преданность народа пріобрѣтается не наградами, а благодареніями и точнымъ исполненіемъ относительныхъ обязанностей.“

„Когда бѣглецы матейники разнесли извѣстіе о неудачномъ покушеніи въ Тарновскомъ округѣ, по сопридѣльнымъ оному округамъ, въ нѣкоторыхъ изъ нихъ, какъ извѣстно, обнаружилась частная усилія возжечь мятежъ, но покушенія эти были уничтожены сопротивленіемъ поселенца, и видѣ не было такого кровопролитія, какое произошло въ Тарновскомъ округѣ, влѣдствіе принужденія матейниками крестьянъ къ участию въ мятежѣ. Кровопролитія эти начались въ означенномъ округѣ тогда только, какъ матейники застрѣлили нѣсколько крестьянъ сопротивлявшихся ихъ намѣреніямъ. Въ другихъ округахъ возстаніе не было такъ общимъ и матейники поступали осторожнѣе, а потому поселенцы только связывали ихъ и представляли въ окружные города. Усилія матейниковъ продолжать бунтъ отдѣльными шайками и даже разбоями и возмущеніемъ крестьянъ противъ владѣльцевъ, въ особенности въ Сандецкомъ округѣ, немедленно были уничтожены, съ помощью войскъ, тѣми самими крестьянами, которыхъ они подговаривали, и которые въ многихъ случаяхъ защищали дворянъ, не хотѣвшихъ участвовать въ мятежѣ, и отражали нападенія разбойническихъ шайкъ на дома и хутора этихъ помѣщиковъ.“

нѣе, кѣмъ до часу ихъ высланія оставались въ службѣ, jeżeli tylko przed samémъ wysłaniemъ не были зъ нѣй usunięte, pobytъ w obcychъ krajachъ liczy się до rzeczywistej służby w tymъ wydziale, w jakimъ służyły przy wysłaniu ichъ за границę. 2) Zaliczonymъ w 1832 i 1834 roku do II-go Wydziału własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelaryi, równie jakъ wszystkimъ młodymъ ludziomъ, wysłanymъ за границę przedъ teraźniejszymъ postanowieniemъ, w celu zajęcia następnie miejscъ nauczycieli, nadać prawa i przywileje służby rzeczywistej, liczącъ takową od czasu ichъ wysłania i dołączającъ do naukowej lub ogólnej rządowej, stosownie do tego, w jaki wydziałъ służby rzeczywistej wstąpili po powrocie z zagranicy.

W Dzienniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznychъ donoszą o nader zasługującymъ на uwagę samobójstwie. W gubernii Mohilewskiej, powiecie Czerykowski, wsi Kolodizkiej, obywatelki Komar, włościanin Nikita Astapow, około 120 latъ wieku mający, powiesił się, w nocy na d. 18-ty Grudnia r. z., we własnej szopie. W ostatnichъ czasachъ, starzec tenъ uskarżał się, że mu jużъ życie nie miłe, i że mu się nudzi żyć на свѣcie.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, 22 marca.

Dzisiejsze i wczorajsze wiadomości z Galicyi, aż do d. 20 go, są nad wszelkie spodziewanie zadowalającymi. Włościanie powracają całemi gromadami do właściwychъ swoichъ zatrudnień, i wszystkie drogi są jużъ bezpieczne. Również częśćъ szlachty powróciła z nadъ granicy do domów. We Lwowie wraca zupełna spokojność i wzajemne zaufanie, a stosunki handlowe na nowo zawiązane zostały.

— W Dostrzegaczu Austriackimъ czytamy między innymiъ co następuje: „Wypadki w cyrkule Tarnowskimъ zaszły dnia 18 lutego i następnejъ nocy, wiadome jużъ są czytelnikomъ naszymъ z ogłoszonychъ w swoimъ czasie urzędowychъ raportówъ z Tarnowa. Buntownicze usiłowania rokoszantówъ rozbiły się o niezachwianą wiernośćъ ludu wiejskiego, nie zaś о nagrody, jakie miały być wyznaczone за dostawienie żywychъ lub zabitychъ wicherzycieli: jest to bezcelne i niedorzeczne kłamstwo, wymyślone przez stronnictwo rewolucyjne, dla osłonięcia tejъ niezaprzeczonejъ prawdy, że usiłowania demokratyczne i kommunistowskie rozbiły się о lud, i dla spotwarzenia właśnie tego samego ludu. Pieniężnemi nagrodami okupić można spiskowychъ i skrytobójców, ale przychylnośćъ całejъ ludności nabywa się przez rządъ nie pieniędzmi, lecz tylko dobrodziejstwami i wiernymъ wypełnianiemъ swoichъ obowiązkówъ.“

„Kiedy wiadomośćъ о zniweczonémъ usiłowaniu w cyrkule Tarnowskimъ, на który emigracya zdaje się, że największą liczyta, rozeszła się за pośrednictwemъ uciekającychъ rokoszantówъ do sąsiednichъ cyrkulówъ, zaszły w niektórychъ z nichъ, jakъ wiadomo, także pojedyncze usiłowania wzniecenia rokoszu, które atoli wszędzie zniweczone zostały przez opórъ włościan, ale nie wywołały scenъ krwawychъ, jakie zaszły w cyrkule Tarnowskimъ, w skutku przymuszania włościan przez spiskowychъ do spółnictwa w ichъ sprawie. Sceny te rozpoczęły się w rzeczonymъ cyrkule dopiero wtenczas, kiedy spiskowi zastrzelili kilku chłopówъ, którzy ichъ namowomъ opórъ stawili. W innychъ cyrkulachъ łagodniejszy byłъ charakterъ pojedynczychъ usiłowańъ buntowników, i dla tego też włościanie tylko ichъ wiązali i jako więźniówъ do cyrkulowychъ miastъ dostawali. Ci z powstańcówъ, którzy poruszenie rewolucyjne kontynuować zamierzali w kształcie pojedynczychъ band, a nawet przez rozboje i podburzanie włościan przeciwko ichъ panomъ, szczególnie w cyrkule Sandeckimъ, bezwzględnie pokonani zostali przez tychъ samychъ, których uwieść chcieli przy pomocy oddziałówъ wojska. W wielu zaś przypadkachъ, ci sami włościanie dobrowolnie stawiali w obronie tejъ szlachty, która do buntowniczychъ przedsięwzięć iść się nie chciała, osadzali ichъ dwory, zabudowania folwarczne, i odpierali napady bandъ rozbójniczychъ.“

29 Марта.

Dnia 29 marca.

Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ, N. 88 пишутъ слѣдующее: „Изъ отчета Императорско-Королевскаго Президіума оказывается, что знатѣйшее дворянство Буковины, предводимое греческимъ епископомъ и помѣстнымъ владѣльцемъ Іоанномъ барономъ Му-стаццо, прибыло къ окружному начальнику въ Чр-новицахъ, чтобы, по поводу послѣднихъ смутеній въ Галиціи, изъяснить ему отъ имени всего дворянства Буковины, что оно всегда сохранило непоколебимую вѣрность къ Императорской фамиліи и готово на всякія жертвоугодія, какія бы правительство ни потребо-вало отъ него для защиты края и сохраненія спо-койствія, порядка и безопасности. Его Величе-ство повелѣлъ изъяснить Высочайшую признатель-ность греческому епископу и дворянству Букови-ны за оказанныя ими вѣрность и преданность прави-тельству.“

Лембергъ, 13 Марта.

Сегодня, въ 7 часовъ утра, доставлено въ Лембергъ двое главныхъ эмиссаровъ такъ называе-мой Польской пропаганды: Теофілъ Вишнявскій, (онъ же Загурскій), и Эдуардъ Дембовскій (онъ же Борковский). Послѣдній изъ нихъ, какъ слышно, предводительствовалъ мятежниками въ Бржежанскомъ округѣ, гдѣ, во время стычекъ 21 и 22 Февраля съ гусарами Виртембергскаго полка, подъ Наравомъ, убиты были два кадета и ранены двое рядовыхъ. За поимку этихъ эмиссаровъ, правительство назначило въ награду тысячу рейнскихъ гульденовъ. Ожидать должно, что теперь, по поимкѣ главныхъ эмиссаровъ, разбѣжавшихъ въ восточныхъ округахъ здѣшней провинціи, можно будетъ получить ближайшія свѣдѣ-нія о послѣднемъ заговорѣ.

— Въ Вѣнѣ имѣетъ быть учреждена коммиссія, для разсмотрѣнія вѣстѣ настоящаго положенія дѣлъ въ Галиціи и представленія по сему предмету донесенія начальству.

Съ границъ Галиціи, 25 Марта.

Сегодня привезены въ Краковъ гр. Потулицкій и его жена. Поданное имъ прошеніе, объ оставле-ніи его подъ покровительствомъ Пруссіи, не имѣло успѣха, потому что тѣхъ, которые переходятъ тайно границу, чтобы укрыться, Пруссія передаетъ учре-жденной въ Краковѣ военно-судной коммиссіи.

— По письмамъ изъ Бухареста, отъ 23-го Февра-ля, тамъ скончался, вслѣдствіе апоплексическаго уда-ра, князь Георгій Ипсиланти, сынъ бывшаго валах-скаго господара. И такъ, всѣ уже сыновья сего господара померли; въ живыхъ находится только одинъ мужескаго пола потомокъ, то есть, девяти-лѣтній внукъ.

Франція.

Парижъ, 23 Марта

Коммиссія, занимающаяся разсмотрѣніемъ кре-дита для Альжіріи, положила подать проектъ относи-тельно образованія особаго министерства для фран-цузскихъ владѣній въ сѣверной Африкѣ.

— На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ, про-исходили дальнѣйшія пренія по проекту закона, ко-торымъ требуется милліонъ франковъ на тайные рас-ходы. Маркизъ Буасси сдѣлалъ предположеніе, что-бы сумма эта была уменьшена до 500,000 фр., но не нашелъ никакого содѣйствія; такимъ образомъ весь проектъ былъ утвержденъ большинствомъ 106 голо-совъ противъ 22.

— Статья закона о національной гвардіи, по пово-ду коей Г. Лербетъ предложилъ вопросъ министру внутреннихъ дѣлъ, заключаетъ въ себѣ слѣдующее: „Національная гвардія всегда остается въ полномъ своемъ составѣ, но по волѣ Короля можетъ быть въ нѣкоторыхъ мѣстахъ расформирована, съ тѣмъ, однако, чтобы въ томъ же еще году была сформиро-вана вновь.“ Національная гвардія въ нѣкоторыхъ главныхъ городахъ департаментовъ, какъ то: въ Ту-лузѣ, Лионѣ, Сентъ-Этьеннѣ, Страсбургѣ, а равно во всѣхъ сельскихъ общинахъ, давно уже расформиро-вана.

— Англійскій кабинетъ сообщилъ французскому пра-вительству ноту, что онъ вовсе не намѣренъ вмѣши-ваться въ распоряженія трехъ покровительствующихъ державъ относительно Кракова.

Dostrzegacz Austriacki pisze w Nr. 88: „Z spra-wozdania Cesarsko-Królewskiego prezydium Galicyjskiego okazuje się, że najznakomitsza szlachta Bukowiny, pod przewodnictwem Greckiego Biskupa i właściciela ziem-skiego Jana Barona de Mustazzo, przybyła do Cesarsko-Królewskiego Naczelnika okręgu w Czernowicach, aby mu ze względu na ostatnie wypadki w Galicyi, w imieniu całej szlachty Bukowiny dać zapewnienie niezachwianej wier-ności i przywiązania do dostojnego domu Cesarskiego, jak niemniej oświadczenie, że szlachta gotowa jest do wszyst-kich ofiar, jakichby rząd wymagał od niej ku obronie kra-ju i utrzymaniu spokojności, porządku i bezpieczeństwa. Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył najlaskawiej zalecić, aby Greckiemu Biskupowi i szlachcie Bukowiny oświad-czono zadowolenie J. C. Królewskiej Mości za okazaną wierność i przychylność do rządu.“

Лвовъ, 13 марта.

Дзisiaj o godzinie 8-jej rano, dostawiono do Lwowa dwóch głównych emissaryszów propagandy Polskiej: Teofila Wiszniewskiego (zwanego także Zagórskim) i Ed-warda Dębowskiego (noszącego nazwę Borkowski). Ten ostatni miał dowodzić powstaniem w obwodzie Brzeżań-ским, gdzie w dniach 21-m i 22-m lutego, w potyczce z Wirtemberskimi huzarami pod Narajowem, zabito dwóch kadetów, a dwóch szeregowych raniono. Rząd za ich ujęcie przeznaczył po tysiąc reńskich srebrem. Spo-dziewać się należy, że teraz wyjaśni się ta nieszcześliwa sprawa, kiedy udało się pojmać naczelników licznych emis-saryszów, którzy przebiegali wschodnie obwody tutejszej prowincyi.

— Ustanowioną zostanie w Wiedniu komissya, której zadaniem będzie, rozpoznać na miejscu teraźniejszy stan rzeczy w Galicyi, i złożyć w tej mierze sprawozdanie wła-дzy najwyższej.

Z nod granicy Galicyi, 25 marca.

Дзisiaj właśnie доставлено до Кракова Hrabiego Po-tulickiego wraz z małżonką. Prośba jego, aby pozostał pod opieką Pruską, nie otrzymała skutku, ponieważ Prus-tych, którzy potajemnie przechodzą granice, aby szukać tam schronienia, wydają Krakowskiemu Sądowi wojen-nemu.

— Według doniesień z Bukarestu, d. 23 lutego umarł tam nagle na apoplexya, Xiążę Jerzy Ipsylanty, syn byte-go Hospodara Wołoskiego. Wszyscy więc synowie tego Hospodara już pomierali, żyje tylko jeszcze jeden potomek męzki, to jest 9-letni wnuk.

FRANCYA.

Paryż, 23 marca.

Коммиссія, займаюча ся кредитомъ для Алжиріи, поста-новила запропонувати утворення oddzielnego ministerstwa dla posiadłości francuzkich w Afryce północnej.

— Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Parów тоczyły się dalsze rozprawy nad projektemъ do prawa, żądającymъ mi-lion franków на tajne wydatki. Margrabia Boissy подав wniosek, aby tę summę zmniejszyć до 500,000 fr., ale nie znalazłъ żadnego poparcia i cały projekt przyjęty został większością głosów 106 przeciw 22.

— Artykułъ права о гвардыи народowej, з powodu któ-rego P. Lherbette interpellowałъ Ministra spraw wewne-trznych, jest następującego brzmienia: „Organizacya gwar-дыи народowej królestwa jest nieustająca: jednakże Krol może ją częściowo w różnychъ мѣстахъ rozwiązywać, z warunkiem, by w tymъ же samymъ roku po rozwiązaniu była na nowo reorganizowana.“ Gwardye narodowe w kilku wielkichъ miastachъ departamentowych, jako to: w Tuluzie, Lyonie, St. Etienne, Strazburgu, tudzież we wszystkichъ gminachъ wiejskichъ są już od dawna rozwiązane.

— Gabinetъ angielski oznajmiłъ przez ноту rządowi na-szemu, iż nie zamierza bynajmniej mieszać się w dyspozy-cye wysokichъ trzechъ Mocarstwъ Opiekunczych, co się тyczy Krakowa.

— Остъ-Индская почта прибыла въ Каиръ 8 Марта. Сэръ Смитъ, 29 Января, атаковавъ Сеиковъ близъ Альгивала, принудилъ ихъ перебраться за Сутледжъ и отбилъ у нихъ 65 орудій. Въ этомъ дѣлѣ Англичане лишились 4 офицеровъ и 400 нижнихъ чиновъ, сверхъ того ранено у нихъ 14 офицеровъ. Потеря Сеиковъ, говорятъ, весьма значительна. Въ Бомбѣ, по полученіи извѣстія о сей побѣдѣ, произведенъ 21 пушечный выстрѣлъ.

— Вотъ подробности успѣшной стычки полковника Камона (съ Абд-эль-Кадеромъ. 7-го с. м., полковникъ узналъ, что Абд-эль-Кадеръ стоитъ лагеремъ въ Альфахъ, въ пяти миляхъ отъ него. Онъ немедленно выступилъ въ походъ и послалъ нарочнаго къ генералу Юсуфу, который съ 500 человекъ конницы находился въ Боггарѣ. Въ 6 часовъ утра, колонна выступила, и на дорогѣ встрѣтила Бенъ-Іаа, который, хотя имѣлъ стычку съ эмиромъ, однако же не могъ воспрепятствовать его хищничеству у Дуэровъ. Вскорѣ за симъ, показалось множество верблюдовъ и рогатого скота, за которыми слѣдовали всадники арьергарда. Полковникъ съ двумя батальонами легкой пѣхоты и 150 чел. конницы атаковалъ эмира, разбилъ и разсѣлалъ его войска. Стычка продолжалась нѣсколько часовъ. Французская пѣхота въ этотъ день, не имѣя даже капли воды, сдѣлала 11 миль (французскихъ). Непріятель потерялъ 70 человекъ и трехъ высшихъ начальниковъ, 250 лошадей съ сѣдлами, 2,500 штукъ скота и 1,000 верблюдовъ.

24 Марта.

Принцъ Жуэвильскій отправится 31-го Марта въ Тулонъ, какъ говорятъ, для встрѣчи Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича, котораго ожидаютъ тамъ 3-го или 4-го Апрѣля.

Сегодня, поутру, происходилъ въ замкѣ совѣтъ министровъ, послѣ котораго отправленъ былъ тотчасъ курьеръ къ французскому посланнику въ Мадридъ. Говорятъ, что правительство получило отсюда телеграфическое извѣстіе, что въ тамошней столицѣ и въ обѣихъ кастильскихъ провинціяхъ, возникли важныя смуты, и что кортесы распушены. Въ *Journal des Débats* объявленіе нынѣшняго испанскаго кабинета, сравниваютъ съ извѣстными постановленіями, подавшими поводъ къ июльскимъ событіямъ 1830 года. (См. Испанія).

— Принцы Омальскій и Саксен-Кобургскій, прибыли въ Альжиръ 17-го Марта, и тотъ же часъ посѣтили маршала Бюжо.

— Палата депутатовъ отринула вчера, большинствомъ 53 голосовъ, добавочную статью Г. Лакросса, которою требовалъ онъ, чтобы министерство, въ слѣдующее собраніе палаты, представило отчетъ о приведеніи въ исполненіе положенія о національной гвардіи; а сегодня эта палата утвердила, 231 голосомъ противъ 10, проектъ генерала Макмино, о образованіи сей гвардіи.

А н г л і я

Лондонъ, 22 Марта.

На вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты, занимался дальнѣйшими преніями по предложеніямъ Г. Пилъ относительно пониженія таможеннаго тарифа. При чемъ лордъ Россель, предложивъ, чтобы новый законъ о зерновомъ хлѣбѣ утвержденъ былъ какъ можно скорѣе, жаловался на то, что министръ внутреннихъ дѣлъ, немедленно послѣ вторичнаго чтенія билля о хлѣбѣ, намѣренъ предложить билль относительно прекращенія насилій въ Ирландіи, отчего третье чтеніе хлѣбнаго билля еще болѣе будетъ замедлено. Г. Пилъ раздѣлялъ мнѣніе лорда Росселя, что хлѣбный билль долженъ быть немедленно утвержденъ; но прибавилъ однако, что не можетъ отложить и билля о прекращеніи насилій въ Ирландіи, утвержденнаго уже палатою лордовъ, вторичное чтеніе коего хочетъ онъ назначить 27-го числа; но если бы пренія по хлѣбному биллю до того числа не были кончены, то онъ отсрочить чтеніе до 30-го числа. За симъ продолжали пренія по отдѣльнымъ статьямъ тарифа.

— Въ *Morning-Chronicle* разсказываютъ слѣдующее приключеніе, случившееся на вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты. Продолжительная вчерашняя рѣчь Г. Бентинка, имѣла также и комическую сторону.

— Почта Индская прибыла до Каира 8-го марта. Дня 29 stycznia, Sir Smith uderzył na oddział Seików pod Alhival, zmusił go do powrotu za Sutledż i zabrał mu 65 dział. Anglicy stracili czterech oficerów i 400 szeregowych, prócz tego mają 14 oficerów rannych; klęska Seików ma być bardzo znaczną. W Bombaj, na cześć tego zwycięstwa, dano 21 razy z dział ognia.

— Oto są bliższe szczegóły o potyczce, którą Półkownik Camon stoczył szczęśliwie z Abd-el-Kaderem. Dnia 7-go b. m., dowiedział się Półkownik, że Abd-el-Kader rozłożył się obozem w Affach, o pięć mil od jego stanowiska. Wydał zatem natychmiast rozkazy do pochodu, i wysłał gońca do Jenerała Jussuf, który w 500 koni stał w Bogharze. Kolumna wyruszyła o godzinie 6-jej rano, i na drodze spotkała Ben-Jaya, który lubo stoczył potyczkę z Emirem, nie mógł jednak przeszkodzić złupieniu plemienia Duérow. Wkrótce potem ujrano znaczną liczbę wielbłądów i rogatego bydła, za którem postępowała tylna straż jazdy. Półkownik pośpieszył zatem z dwoma batalionami lekkiej piechoty i 150 końmi, uderzył na Emira, i wojsko jego rozproszył. Potyczka trwała kilka godzin, piechota francuzka w tym dniu, nie mając kropli wody, uszła mil (francuzkich) jedenaście. Nieprzyjaciół utracił 70-ciu ludzi i trzech wyższych dowódców, 250 osiodłanych koni, 2,500 sztuk bydła, i 1,000 wielbłądów.

Dnia 24 marca.

Xiąże Joinville wyjedzie d. 31 marca do Tuluzy, na spotkanie, jak mówią, J. C. W. WIELKIEGO XIĄCIA KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA, który jest tam oczekiwany d. 3 lub 4 kwietnia.

— Dzisiaj rano, odbyła się w zamku rada gabinetowa, poczem natychmiast wysłano gońca do Posła francuzkiego w Madrycie. Rząd miał otrzymać telegrafem wiadomość z Madrytu, z dnia 19 marca, że w tej stolicy, jako też i obu Kastyliach, zaszły znaczne rozruchy, tudzież że kortezy są rozwiązane. *Journal des Débats*, manifest teraźniejszego gabinetu hiszpańskiego, porównywa z postanowieniami lipcowymi z 1830 roku. (Ob. Hiszpania).

— Xiążęta Aumale i Sasko-Koburgski stanęli w Algierze 17-go b. m., i natychmiast odwiedzili Marszałka Bugeaud.

— Izba Deputowanych odrzuciła wczoraj, większością 53 głosów, dodatek P. Lacrosse, który żądał, aby gabinet, na przyszłym posiedzeniu Izby, zdał sprawę z wykonania prawa o gwardyi narodowej; dzisiaj zaś, 231 głosami przeciw 10, uchwaliła projekt Jenerała Jacqueminot o urzędzeniu tejże gwardyi.

А н г л і я.

Londyn, 21 marca.

Na wczorajszym posiedzeniu Izba Niższa przystąpiła do dalszych rozpraw nad rezolucjami P. Peel względem zniesienia taryfy celnej. Przyczem Lord Russel wnosząc, aby nowe prawo zbożowe jak najprędzej było przyjęte, uskarżał się, że Minister spraw wewnętrznych zaraz po drugim odczytaniu bilu zbożowego przełożyć chce bil względem przytłumienia gwałtów w Irlandyi, przez co trzecie odczytanie bilu zbożowego jeszcze dalej odwleczone zostanie. P. Peel podzielał zdanie Lorda Russel, że bil zbożowy powinien jak najspieszniej być załatwiony; dodał jednak, że nie może pomijać i bilu względem gwałtów w Irlandyi, w Izbie Lordów już przyjętego, którego drugie odczytanie chce zaproponować w dniu 27; gdyby zaś rozprawy zbożowe do owego dnia nie były ukończone, tedy odłoży go do dnia 30. Poczem nastąpiły rozprawy nad szczegółowemi artykułami taryfy.

— *Morning-Chronicle* opowiada następujący przypadek, który na wczorajszym posiedzeniu Izby Niższej miał miejsce: Między innymi mówcami, P. Bentic miał dwugodzinną mowę, przeciw rezolucjom Ministra. Gdy doszedł

Г Е Р М А Н И Я .

Ганноверъ , 21 Марта.

Вновь издаваемымъ королевскимъ постановленіемъ, подтверждается прежнее распоряженіе, касательно ношенія усовъ. Нынешній модный способъ, отпускать усы, строго запрещенъ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 22 Марта.

Лишь только въ Парижѣ получено было извѣстіе о послѣднемъ польскомъ возмущеніи, курсъ облигацій тотчасъ понизился, но когда сдѣлалось извѣстно о неудачѣ мятежниковъ, цѣна облигацій немедленно поднялась. Нѣкоторые спекулянты воспользовались таковымъ пониженіемъ и возвышеніемъ курса: зная, что покушеніе на вѣрное не удастся, они нарочно распускали слухъ, будто возстаніе идетъ успешно, и вводя въ заблужденіе легковѣрныхъ журналистовъ, распространяемъ вѣсти о хорошемъ результатѣ дѣла мятежниковъ, въ тоже время сдѣлали выгодныя для себя спекуляціи.

Б Е Л Г И Я .

Брюссель, 24 Марта.

Вчера, по полудни, когда въ палату представителей явился Гг. Брукеръ и Дельфосъ, которые, какъ извѣстно, находятся въ спискѣ новыхъ министровъ, тотчасъ ихъ окружили товарищи, надѣявшіеся узнать отъ нихъ ближайшія свѣдѣнія объ образованіи новаго министерства; но всѣ пришли въ удивленіе, когда депутаты сіи объявили, что Король не согласился на предложенныя Г. Рожье условія. За сѣданія палаты отсрочены сегодня до 20 Апрѣля.

И Т А Л І Я .

Римъ, 17 Марта.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, проставъ третьяго дня, съ Его Святейшествомъ Папою, намѣренъ былъ сегодня ѣхать въ Чивитта-Веккію, дабы оттуда, отправивъ въ Неаполь на пароходѣ „Бессарабія“, на которомъ Ея Величество Государыня Императрица намѣрена была вчера прибыть туда; но съ присланнымъ курьеромъ получены депеши, кои побудили Его Высочество остаться еще на восемь дней въ Римѣ, гдѣ онъ продолжаетъ осматривать достопримѣчательности, какъ древнихъ, такъ и новыхъ временъ. Здѣшнее Правительство оказываетъ Его Императорскому Высочеству самое внимательное уваженіе.

— Говорятъ, что Донъ Карлосъ еще предъ праздникомъ Пасхи прибудетъ въ Римъ, гдѣ и останется на всегда.

Неаполь, 15 Марта.

Ея Величество Государыня Императрица Всероссийская изволила прибыть сюда сегодня поутру. Говорятъ, что Ея Императорское Величество пробудетъ здѣсь до 2 Апрѣля, и отсюда изволитъ отправиться въ Римъ, гдѣ проведетъ Страстную недѣлю, а около 21 числа изволитъ выѣхать во Флоренцію и сѣверную Италию.

И С П А Н І Я .

Мадридъ, 17 Марта.

Испанія снова вступаетъ въ новую эпоху министерскихъ переломовъ. Кабинетъ маркиза Мирафлореса уступилъ мѣсто новому, — подъ предѣлительствомъ генерала Нарваэза. Составъ оного слѣдующій: Генераль Нарваэзъ, президентъ министерскаго совѣта, и вмѣстѣ военный министръ; онъ вступилъ во временное управленіе министерствомъ иностранныхъ дѣлъ; Г. Эгана, бывшій депутатъ и усердный защитникъ привилегій Баскскихъ провинцій, министръ юстиціи; Г. Бурго, бывшій министръ финансовъ при Королѣ Фердинандѣ, заступитъ Г. Истурица въ качествѣ министра внутреннихъ дѣлъ; Г. Орландо, членъ конгресса, извѣстный по своей безпредѣльной преданности генералу Нарваэзу, принимаетъ портфель министра финансовъ, а генераль Пезуэла, ультра-роялистъ, получаетъ морское министерство.

Н І Е М С К І Е .

Hannover, 21 marca.

Nowy rozkaz Królewski ponawia dawniejsze rozporządzenia, z najsurowszym obostrzeniem, względem noszenia wąsów. Teraźniejszy, tak zwany modny sposób zapuszczania wąsów, jest zupełnie zakazany.

Od brzegów Renu, 22 marca.

Gdy do Paryża doszła wiadomość o usiłowanem powstaniu Polskiem, natychmiast spadły kursa papierów publicznych, skoro zaś otrzymano tamże doniesienie o chybotnych zamiarach powstańców Polskich, kursa się niezwłocznie podniosły. Z tego powodu niektórzy spekulanci znakomite odnieśli korzyści: w przekonaniu bowiem, że rzecz projektowana udać się nie może, rozsiewali wieści o najlepszym powodzeniu rokoszu, przez co, wprowadziwszy w błąd łatwowiernych gazetarzy, rozgłosili wiadomość o pomyslnych skutkach przez rokoszan odniesionych, i tym sposobem znaczne na giełdzie porobili interesa.

B E L G I A .

Bruxella, 24 marca.

Wczoraj po południu weszli do Izby reprezentantów PP. Brouckere i Delfosse, którzy jak wiadomo, znajdowali się na liście nowych ministrów; wnet otoczyli ich koledzy, w nadziei otrzymania bliższych w tym przedmiocie szczegółów; ale jakie było ich zadziwienie, gdy pomienieni deputowani wyrzekli, że Król nie raczył przyjąć podanych przez P. Rogier warunków. Dzisiaj odroczone zostały posiedzenia Izby aż do 20-go kwietnia.

W Ł O C H Y .

Rzym, 17 marca.

J. C. W. WIELKI XIĄŻE KONSTANTYN NIKOLAJEWICZ, pożegnał wczoraj Ojca św., i miał dzisiaj udać się do Civitavecchia, w celu popłynienia do Neapolu parostatkiem Bessarabia, na którym N. Cesarzowa w dniu wczorajszym przybyć miała do pomienionej stolicy; przybył atoli goniec z depeszami, które spowodowały J. C. Wysokość do zabawienia jeszcze ośm dni w Rzymie, gdzie nie przestaje zwiedzać ciekawości tak starożytnych jak i nowoczesnych. J. C. Wysokość jest przedmiotem najtroskliwszej rządu naszego uprzejmości.

— Mówią, że Don Karol jest oczekiwany jeszcze przed świętami Wielkanocnymi w Rzymie, gdzie odtąd stale zamieszkiwać.

Neapol, 15 marca.

N. CESARZOWA Rosyjska wraz z całym orszakiem swoim przybyła tu dziś rano. Mówią, że N. PANI zabawi tu do 2-go kwietnia, w którym to dniu uda się do Rzymu, aby tam przepędzić Wielki Tydzień. Około 21-go kwietnia N. PANI wyjedzie do Florencyi i Włoch północnych.

H I S Z P A N I A .

Madrjt, 17 marca.

Hiszpania wstępuje znowu w nową epokę ministerjalnych przesilen. Gabinet Margr. Miraflores ustąpił miejsca nowemu, pod prezydentem Jenerała Narvaez. Skład jego jest następujący. Jenerał Narvaez, Prezes Rady Ministrów, jest zarazem Ministrem wojny i objął tymczasowo ministerstwo spraw zagranicznych. P. Egana, były deputowany i gorliwy obrońca przywilejów prowincyi Baskijskich, jest Ministrem sprawiedliwości. P. Burgos, były Minister skarbu za Króla Ferdynanda, zastąpi P. Isturiz jako Minister spraw wewnętrznych. P. Orlando, członek kongressu, znany z nieograniczonej przychylności dla Jen. Narvaeza, jest Ministrem skarbu, a Jenerał Pazuela, ultra-royalista, Ministrem marynarki.

Это важное, и вовсе неожиданное событие, в мадридских журналах объясняют следующим образом:

„Еще за неделю предъ симъ, Г. Истуризъ, министр внутренних дѣлъ, подалъ въ отставку, по той причинѣ, что Королевою и нѣсколькими его товарищами не были одобрены проектъ подвергать проступки, противъ закона книгопечатанія, суду присяжныхъ. Оставка его была принята; и начала распространяться молва о скоромъ распушеніи всего кабинета и о составленіи новаго генераломъ Нарваэзомъ. Вслѣдствіе сихъ слуховъ, на вчерашнемъ засѣданіи конгресса, депутатъ Посада-Геррера предложилъ мнѣніе, чтобы конгрессъ потребовалъ у министровъ объясненія по сему дѣлу. Мнѣніе сіе породило сильное сопротивление, преимущественно со стороны двухъ депутатовъ: Генерала Пэзуела и Г. Эгана, которые считали это нарушеніемъ преимуществъ короны. Послѣ весьма жаркихъ по этому поводу прений, при чемъ генералъ Пэзуела приглашенъ былъ къ порядку, а Г. Эгана оставилъ залу, приступили (въ первый разъ со введенія въ Испанію представительнаго образа правленія) къ тайной баллотировкѣ по сказанному мнѣнію, которое и было принято большинствомъ 111 голосовъ, противъ 41. За симъ, Г. Гонзалесъ-Ромеро предложилъ министрамъ вопросъ относительно упомянутыхъ выше слуховъ о предположенной будто бы перемѣнѣ кабинета. Отвѣчая на это, президентъ кабинета, маркизъ Мирафлоресъ, сказалъ: „что такъ какъ кабинетъ пользуется донынѣ довѣренностью короны, имѣть на своей сторонѣ большинство конгресса, и всѣ члены онаго согласны другъ съ другомъ: то и нѣтъ никакой конституціонной причины, чтобы нынѣшніе министры оставили свои посты. А при томъ Королева, по силѣ коронныхъ правъ, не предоставила донынѣ никому образованія новаго министерства, то онъ, министр, не знаетъ о чемъ либо такомъ, чтобы могло угрожать существованію настоящаго кабинета.“ Послѣ сего объявленія маркиза Мирафлореса, семеро депутатовъ сдѣлали предложеніе, чтобы конгрессъ изъявилъ свое удовольствіе, что настоящіе министры пользуются довѣріемъ Королевы, и что они будучи согласны между собою и имѣя на своей сторонѣ расположеніе кортесовъ, будутъ въ силахъ привести въ исполненіе свои предначертанія, которыми они объявили при вступленіи въ составъ кабинета. Однако предложеніе это, вслѣдствіе неоднократнаго требованія самаго Мирафлореса, взято было предлагавшими обратно, чѣмъ и кончилось это безпокойное засѣданіе конгресса, подробное описаніе коего занимаетъ 10 столбцевъ печати въ мадридскихъ журналахъ, и которое составляетъ предметъ, съ одной стороны, безконечныхъ похвалъ, а съ другой (въ органахъ генерала Нарваэза) не менѣе пристрастнаго оужденія и оскорбленія.

Между тѣмъ, тотчасъ, по окончаніи сказаннаго засѣданія конгресса, Королева пригласила къ себѣ Мирафлореса и всѣхъ его товарищей, и узнавъ отъ нихъ обо всемъ происходившемъ въ залѣ, повелѣла министрамъ, чтобы они немедленно распустили конгрессъ. Президентъ министерскаго совѣта объявилъ съ почтеніемъ, что министерство, не встрѣтивъ никакого сопротивления въ кортесахъ, но еще напротивъ получивъ отъ конгресса новый знакъ сочувствія и довѣрія, считаетъ себя не въ состояніи привести въ исполненіе эту мѣру, которой, впрочемъ, оно по совѣсти не могло бы совѣтовать Королевѣ. За симъ, какъ Г. Мирафлоресъ, такъ и прочіе его товарищи объявили, что они портфели свои повергаютъ къ столамъ Ея Величества. Королева приняла ихъ отставки, и того же вечера образованъ былъ новый кабинетъ генерала Нарваэза. Принятіе въ составъ его обоихъ членовъ конгресса, т. е. Г. Эгана и Пэзуела, кои на предшествовавшемъ засѣданіи отличились нескромными рѣчами и поведеніемъ, при поддержаніи преимуществъ короны, почитаютъ вообще неприязненнымъ дѣйствіемъ въ отношеніи кортесовъ. Всѣ почти журналы, за исключеніемъ *Heraldo* и нѣсколькихъ другихъ органовъ партіи умѣренныхъ, сдѣлались неумолимыми противниками новаго кабинета.

— Въ конгрессѣ происходило сегодня непродолжительное засѣданіе, и члены разошлись тотчасъ по

Важныиъ а неожиданныиъ випадекъ, журнали Madryckie wyjaśniają jak następują.

„Przed tygodniem już, P. Isturiz, Minister spraw wewnętrznych, podał się był do dymissyi, z powodu, że i Królowa i kilka jego kolegów w gabinecie oparli się jego projektowi, aby wszelkie przekroczeniu druku oddawane były pod sąd przysięgłych. Dymissya jego została przyjętą, i zaczęła się szerzyć pogłoska, o bliskiem rozwiązaniu całego gabinetu i o utworzeniu nowego przez Jenerała Narvaez. W skutek tych niepokojących wieści, na wczorajszym posiedzeniu Kongressu, Deputowany Posada Herrera uczynił wniosek, ażeby Kongress żądał od Ministrów objaśnienia w tej rzeczy. Wniosek ten wywołał niezwykajny opór, zwłaszcza ze strony dwóch Deputowanych: Jenerała Pezuela i P. Egana, którzy uważali go za użyczenie prerogatyw korony. Po nader burzliwych z tego względu rozprawach, przyczem J. Pezuela przywołany został do porządku, a P. Egana opuścił salę, przystąpiono, (pierwszy raz od zaprowadzenia w Hiszpanii repetycyjnej formy rządu), do tajemnego głosowania nad rzeczoną wnioskiem, który większością głosów 111 przeciw 41 przyjęty został. Później P. Gonzalez Romero, interpellował Ministrów, względem wyżej wspomnianej pogłoski o zamierzonej jakoby zmianie gabinetu. Odpowiadając na to Prezes gabinetu, Margr. Miraflores oświadczył: „że ponieważ gabinet posiada dotąd zaufanie korony; ponieważ ma za sobą większość w Kongressie, i ponieważ wszyscy jego członkowie między sobą są zgodni: niema przeto żadnej konstytucyjnej przyczyny, aby terazniejsi Ministrowie składać mieli swoje urzędy. Że zaś ze swojej strony Królowa, na mocy prerogatyw korony, nie poruciła dotąd nikomu innemu utworzenia nowego ministerstwa, przeto on, (Minister) nie wie o niczem, co by mogło zagrażać bytowi terażniejszego gabinetu.“ Po tym oświadczeniu Margr. Miraflores, siedmiu Deputowanych uczyniło wniosek aby Kongress wynurzył swe zadowolenie; iż terażniejsi Ministrowie posiadają zaufanie Królowej, i że zgodni z sobą nawzajem i wsparci przychylnością Korteżów, będą mogli wykonać swe plany, które przy wstępie do gabinetu powzięli. Wniosek ten atoli, na kilkakrotne naleganie samegoż P. Miraflores, przez podających go cofnięty został, i na tym zakończyło się to burzliwe posiedzenie Kongressu, którego szczegółowe opisanie zajmuje 10 kolumn druku w dziennikach Madryckich, i jest przedmiotem, jak z jednej strony nieskończonych pochwał, tak też z drugiej (ze strony organów J. Narvaeza) nie mniej namiętnych nagany i niewypowiedzianego oburzenia.

Tymczasem, zaraz po skończeniu rzeczonego posiedzenia Kongressu, Królowa wezwała do siebie P. Miraflores i wszystkich jego kolegów, i powziawszy od nich wiadomość o wszystkim co zaszło w sali, ograniczyła się na rozkazaniu Ministrom, aby natychmiast rozwiązali Kongress. Prezes Rady Ministrów oświadczył z uszanowaniem, że ministerstwo nie doznawszy żadnego oporu w Korteżach, lecz owszem odebrawszy od Kongressu nowe dowody współczucia i ufności, widzi się w niemożności dopełnienia tego środka, którego by zresztą sumiennie Królowej doradzać nie mogło. Później tak P. Miraflores, jako i jego koledzy, oświadczyli zaraz na miejscu, że teki swoje składają u stóp Królowej. Królowa przyjęła ich dymissye, i tegoż wieczora utworzony został nowy gabinet Jenerała Narvaez. Przyjęcie do jego składu, obu członków Kongressu, PP. Egana i Pezuela, którzy na poprzednim posiedzeniu odznaczyli się gwałtownością mów i postępowania, obstając za prerogatywami korony, uważane jest powszechnie za nieprzychylną demonstracją przeciw Korteżom. Wszystkie prawie dzienniki, oprócz *Heraldo* i kilku innych organów stronnictwa Moderatów, stały się zaciętymi przeciwnikami nowego gabinetu.

— Kongress odbył dziś krótkie tylko posiedzenie, i rozszedł się natychmiast po zawiadomieniu przez Margr. Mi-

объявленіи маркизомъ Мирафлоресомъ, что Королева предоставила Валенсійскому князю, генералу Нарваэзу, образовать новый кабинетъ.

— Площадь передъ дворцомъ конгресса, наполнена была, вчера, толпами народа. Вечеромъ весь гарнизонъ стоялъ подъ ружьемъ.

18 Марта.

Сегодня объявлено было конгрессу о составѣ новаго министерства; потомъ прочитано Королевское постановление о закрытіи засѣданій законодательнаго собранія. Всѣ вообще полагаютъ, что кортесы будутъ совершенно распущены.

— Въ государственной газетѣ напечатано объявленіе министровъ и Королевское постановление, объ отнѣи свободъ печатанія.

— Говорятъ, что нѣсколько знатныхъ лицъ были арестованы: Г-ну Мендозѣ, племяннику Г. Саламанки, велѣно выѣхать изъ Мадрита въ Валерось. Генералы Конча и Котонеръ просили позволенія выѣхать за границу. Генераль Урбистондо назначенъ, на мѣсто генерала Конча, главнокомандующимъ въ Басскихъ провинціяхъ. Политическимъ начальникомъ Мадрита назначенъ Г. Бальбоа, бывший Манчскій комендантъ, извѣстный по своимъ жестокостямъ во время междоусобной войны, который, между прочимъ, подвергнутъ былъ ответственности за то, что велѣлъ разстрѣлять пяти-лѣтняго ребенка.

— Членамъ кабинета маркиза Мирафлореса, пожалованы разныя награды. Генераль Ронкали возведенъ въ графское достоинство; Гг. Пенья Агуаю и Топете пожалованы орденами Изабеллы, большаго креста, а Г. Истурицъ, орденомъ Карла III первой степени.

— Говорятъ, что генераль Нарваэзъ останется министромъ иностранныхъ дѣлъ, а управление военнымъ министерствомъ приметъ генераль Ронкали или Г. Зарредо.

19 Марта.

Здѣсь господствуетъ страшное волненіе умовъ. Войска днемъ и ночью стоятъ подъ ружьемъ. Вездѣ собираются толпы народа. Довѣтъ, однако, спокойствіе ни на минуту не было нарушено. Говорятъ, что министерство Нарваэза не чуждо опасеній. Многихъ генераловъ, полковниковъ и командировъ разныхъ отрядовъ, удалили отъ службы.

Т у р ц и я.

Константинополь, 11 Марта.

Египетскій Вице-Король не пріѣдетъ уже въ Константинополь, по тому поводу, что его неумолимый врагъ Хозревъ въ большой милости у двора, но отправить туда посланникомъ зятя своего, Кіамиль-Пашу, чтобы привести отъ него Султану благодарность, за присланные его дочери свадебные подарки.

— До сихъ поръ было обыкновеніе цѣловать концы одежды высшихъ сановниковъ, и говоря съ ними употребляютъ выраженіе Эфендимысь (государь мой), но Султанъ отнѣмилъ это, и присвоилъ только себѣ эти почести.

— Г. Ноэ, Нѣмецъ, смотритель кабинета естественной исторіи при медицинскомъ училищѣ въ Галатасераѣ, отправленный въ Енишехиръ для изысканій по предмету такъ называемаго маннаго дождя, удостовѣрился, что явленіе это происходитъ отъ извѣстнаго рода растенія *Sicaria*. Растеніе это цвѣтетъ весною, скоро увядаетъ и оставляетъ при самой поверхности земли луковичы, съ которыхъ проливные дожди смываютъ землю, и тогда невидимыя прежде луковичы, появляются на поверхности, въ большомъ количествѣ на тѣхъ мѣстахъ, гдѣ прежде росла *Sicaria*. Суевѣрный народъ полагалъ, что эти луковичы, какъ благодатная манна, падаютъ съ неба.

raflares, że Królowa poruczyła Xięciu Walencyi, Jenerałowi Narvaez, utworzenie nowego gabinetu.

— Plac przed pałacem Kongressu, napelniony był wczoraj tłumami ludu. Wieczorem cała załoga stała pod bronią.

Dnia 18 marca.

Dzisiaj zawiadomiono Kongress o składzie nowego gabinetu, a następnie odczytano postanowienie królewskie, zawieszające posiedzenia kortezów. Powszechnie umiemy, że wkrótce nastąpi zupełnie ich rozwiązanie.

— Gazeta Rządowa umieściła manifest nowych ministrów, jako też postanowienie Królowej, zawieszające wolność druku.

— Mówią, że kilka osób znakomitych zostało uwięzionych; C. Mendoza, siostrzeniec P. Salamanea, otrzymał rozkaz udania się z Madrytu do Valleros. Jenerałowie Concha i Cotoner prosili o pozwolenie wyjazdu za granicę. Jenerał Urbistondo mianowany został w miejscu jen. Concha, jenerałnym dowódcą w prowincjach Baskijskich. Naczelnikiem politycznym Madrytu, mianowany został P. Balboa, były Komendant w Mancha, znany ze swoich okrucieństw podczas wojny domowej, który, między innemi, połączony był do odpowiedzialności za to, że kazał rozstrzelać pięcioletniego chłopczyka.

— Członkowie gabinetu Margrabiego Miraflores otrzymali rozmaite nagrody. Jenerał Roncali mianowany został Hr. Alcoy, PP. Pena-Aguayo i Topete dostali wielkie krzyże orderu Izabelli Katolickiej, a P. Isturiz wielki krzyż orderu Karola III.

— Mówią, że Jenerał Narvaez zatrzyma ministerstwo spraw zagranicznych, a wydział wojny odda Jenerałowi Roncali albo P. Zarredo.

Dnia 19 marca.

Panuje tu wielkie wzburzenie. Wojska dzień i noc stoją pod bronią. Tu i ówdzie widać zbierające się tłumy. Dotąd jednakże spokojność nie została wcale naruszona. Mówią, że ministerstwo Narvaeza nie jest bez obawy. Wielu Jenerałów, Półkowników i dowódców różnych oddziałów, usunięto ze służby.

Т у р ц я.

Konstantynopol, 11 marca.

Wice-Król Egiptu nie przybędzie już do Stambułu, z powodu, że jego nieprzebragany nieprzyjaciel Chozrew w wielkich łaskach zostaje u dworu, ale tylko wyszle w poselstwie swego zięcia, Kiamila-Baszę, by imieniem jego złożył Sułtanowi dziękę za przesłane córce jego weselne dary.

— Dotychczas było zwyczajem całować kraj szaty wielkich urzędników, i mówiąc do nich używać wyrażenia: Efendimys (nasz pan); Sułtan zniósł te oznaki uszanowania, i swojej tylko osobie oddawać je kazał.

— P. Noe, rodem Niemiec, konserwator gabinetu historyi naturalnej przy szkole lekarskiej w Galata-seraj, udawszy się do Jeniszehirt w celu zbadania tak zwanego deszczu z manny, przekonał się, że to zjawisko natury wydaje pewien rodzaj rośliny *Sicaria*. Rzeczona roślina kwitnie na wiosnę, wędnie prędko i pozostawia cebulki tuż przy powierzchni ziemi. Gdy deszcze ulewne spadną, cebulki te wówczas okazują się w nader znacznej liczbie w miejscu, gdzie przedtem *Sicaria* rośla. Lud zaś zabobonny mniemał, że cebulki te będące manną, wraz z deszczem z nieba spadają.